

Ali

Kræmmer

Kræmmeren henter og forhandler eksotiske varer fra barbarlandene.

Kræmmermasken sælger efterspurgte varer som krydderier, barbarkunst og eksotiske delikatesser.

Størstedelen af barbarens varer sælges frit, andre overlades til lageret. Kræmmermaskens varer registreres og godkendes via lageret, før de kommer i handlen.

Maskeforventninger

Det forventes at kræmmermasken kender godt købmandskab. Hos kræmmermasken kan man prutte om prisen. Kræmmerens ord kan ikke altid tages for gode varer, og det forventes at han skamroser sine varer uanset varens kvalitet.

Ali

Kræmmer, 36 år

*Med ansigtet fortrukket i vildskab
stormer en af angriberne ind i
lerhytten og forgriber sig på
kvinden, der gemmer sig der.
Kvindens søn, Ali, ligger paralyseret
under hyttens eneste møbel.
Angriberen opdager først for sent,
at hans fæller har stukket ild til
hytten, og murene knuser ham og
hans offer, da de bukker under.
Møblet redder Ali fra de tumlende*

*murbrokker. Da morgenen gryr,
kravler den lille dreng ud af
ruinerne med tomme øjne. Ét kig
tilbage på brandtomten og så
begynder han at gå mod
horisonten. Et par timer senere
bliver han samlet op af en
omvandrende gruppe af krigere.*

Du er led og ked af det, men dit ophav slipper du ikke uden om. Du er født af en barbar, og det præger dit skind, dine øjne og dit sprog. Du er ikke sikker på, hvornår du er født, men doktormasken har vurderet dig til 36 år, og det passer nok meget godt. Du husker kun i

Ali

glimt, at jeres landsby blev overfaldet af en anden stamme, og at du forlod den gravplads, den var blevet. Det meste er du blevet fortalt af de folk, der samlede dig op. De sørgede for dig, og de lærte dig op. Uddannede dig i deres eget fag, krigens. I rejste rundt og forsvarede eller angreb andre, for mad og penge. Du har ikke tal på de liv, du tog dengang. Det er som en ond drøm, der ligger ubehagelig i baghovedet og banker på en gang i mellem, men for det meste kan du glemme det. Allerede inden du kunne bære en fuld krigers udstyr, blev du sendt ind for at myrde i mørket blot udstyret med en kniv. Du var en ressource som alle andre i gruppen, der blev udnyttet.

Overalt hvor I kom, så du det moralske morads, som alle var sunket ned i. Intriger, fejder og forræderi. Grunden til jeres tilstedeværelse var altid forårsaget af forsmåede mennesker, der ville vise deres magt overfor deres modstandere. Når I forlod stederne, var der ingen, der havde noget tilbage – allermindst illusionen om menneskets storhed. I mere end 10 år vadede du gennem den sump, der var menneskets medfødte gemenhed.

En dag fik I en opgave som vagter i en mindre by. Indbyggerne blev ved med at snakke om dæmoner, der kom og angreb dem, men du skød deres fortællinger hen som amnestuesnak. Indtil du stod ansigt til ansigt med dem. Det var nat, og du var fremskudt vagtpost. De skræmte dig, da de pludselig stod der. I fik slået angrebet tilbage, men ikke uden det kostede jer adskillige folk.

Dæmonerne viste sig at være menneskelige - angriberne havde blot båret masker. Du gemte dig ved næste angreb og fulgte efter maskerne tilbage til deres eget land. Det var en længere rejse, men du lærte meget ved blot at studere disse krigere. Du blev fascineret. De var så disciplinerede og uden bravado – helt modsat din egen gruppe. Ingen skryden eller pissen territorier af. Som du drog længere og længere ind i deres land, blev du mere og mere forundret, eftersom alle bar masker. Maskerne var ikke kun til at skræmme deres modstander med. Du forsøgte at lære mere om det, mens du levede af, hvad end du kunne få fat i. Du er ikke stolt af det i dag, men det var naturligt for dig dengang. Efterhånden som du i skjul lærte små brokker af deres

Ali

sprog, forstod du, hvordan maskerne skærmede samfundet fra alt det dårlige i mennesker. Du var benovet, du var misundelig, men mest af alt var du optændt af en drøm om selv at blive en del af dette prægtige samfund. En dag kunne du ikke holde ilden i dig inde. Du gik direkte op til paladset og bankede på. Du bad om at få en maske.

Alis hænder er svedige, hvor lidt han end vil være ved det. Nervøsiteten tvinger sig på. "Ali, vi har besluttet, at du kan få en maske. Der er ingen, der har gjort krav på kræmmermasken. Hvis du vil have en maske, vil jeg foreslå, at du tager den. Der er mange, der er utilfredse med din tilstedeværelse, men deres modstand bliver ligegyldig, når du opfylder en maske, som ingen andre er interesseret i", bekendtgør førstevismanden tørt. Ali er tæt på at kysse den gamle kvinde.

Du var nervøs, da du efter blot et års oplæring skulle deltage i dit første maskeskift. Det var knald eller fald. Hvis du ikke kunne få en maske, så måtte du drage tilbage til barbarerne og alt, hvad du havde kæmpet for, ville være forgæves. Din mave var en knude, og du

svedte som et vandfald. Du fik ikke lov til at være med under den store diskussion, hvor de bestemte din skæbne, men heldigvis faldt det heldigt ud. Du kunne få lov til at blive, hvis du tog kræmmermasken.

Du har været kræmmer i to maskegenerationer, og du ved godt, at du har en fordel, idet du kender sproget og skikkene blandt mange af barbarstammerne, men det generer dig også at skulle stå ansigt til ansigt med disse enfoldige idioter. De forstår ikke, hvor primitive deres liv er, og du føler kun foragt for deres simple levevis. Du har opnået mere, end disse barbarer nogensinde kan drømme om, og det generer dig at blive kaldt barbar, for du er lige så civiliseret som enhver anden i jeres samfund. Nogle af barbarerne forsøger at appellere til din barbarbaggrund, når de skal prange om prisen – de skulle have ladet være. Du kan dog også mærke, at du ofte bliver lagt for had, når du bevæger dig blandt barbarerne. Selvfølgelig er de misundelige. De lever ikke det oplyste og privilegerede liv, der er kommet dig til del. En gang imellem har du leget med tanken om at reformere barbarlandene, men lige så ofte

Ali

kommer du i tvivl, om det nogensinde ville kunne lykkes.

Førstevogteren stopper Ali på hans vej tilbage fra barbarerne. Ali ved udmærket, at det her bliver langt ude og ubehageligt. "Jeg bliver nødt til at kontrollere din last", siger førstevogteren og kniber øjnene sammen. Ali sukker indvendigt, mens han siger: "Selvfølgelig. Jeg håber ikke, det vil tage for lang tid, for jeg er ventet på lageret". Førstevogteren grynter og beordrer den første pakke ud. En halv time senere ligger hele lasten spredt ud i små bunker. "Nå, der var jo ingen illegale indvandrere eller spioner – denne gang", siger førstevogteren med et skadefro smil, drejer om på hælen og går væk. Ali kigger opgivende efter ham og begynder så at samle sin last sammen.

Du er heller ikke særlig velset i dit eget samfund. De kan ikke lægge deres fordomme om din barbarbaggrund bag sig, og de er parat til at genere dig, så snart de har muligheden. Hvorfor kan de ikke forstå, at der næppe er nogen, der er mere stolt af sin maskepligt end du? Du er maskebærer med hud og hår, selvom hud og hår i dit tilfælde er en anelse mørkere end gennemsnittets. De har accepteret,

at du må bære en maske, men alligevel vil de ikke respektere din maske. Det gør dig fortørnet og ked af det. Du ved om nogen, hvilke afsavn man lider, når man lader sine følelser råde frem for sin fornuft. Du ville gå i døden for din maske. Du har fået lov til at være en del af det prægtigste samfund, menneskeheden endnu har skabt, og alligevel trækker de i land. Kan de ikke mærke den flamme, der brænder i dit bryst, for maskepligten?

Vogterne er altid strikse overfor dig, men det er selvfølgelig også deres pligt. Du fornemmer dog stadig en nidkærhed fra deres side, som måske ikke er helt begrundet i deres masker. Du irriteres sommetider over det, men eftersom det er en vogters ret at holde øje med dig som med enhver anden borger, så rettesætter du altid dig selv lige efter. Det er din fejl, at du bliver irriteret, ikke deres, at de udfører deres maskes funktion.

De er dog ikke de eneste. For nylig kom kunstnermasken helt umotiveret ind i din butik og begyndte at udspørge dig om, hvad du foretog dig, når du var ude i barbarlandene, og hvilke hedenske ritualer barbarer udfører. Du kunne

Ali

godt lugte lunt. Specielt fordi kunstnermasken næsten konstant hænger ud med vogteren Am. Du stoppede hendes forsøg på at udfritte dig og fik hende ud af butikken. Man er nødt til at holde øje med sin ryg, når selv folk, man troede var fæller, prøver at finde smuds på en.

"Der findes ikke en eneste grund til at lade sine følelser skinne igennem sin maske", fremsætter Ali hårdt og kontant. Hans accent bliver altid tydeligere, når han bliver grebet af situationen. "Kærligheden er vel nødt til at række længere end blot til masken", opponerer Am forsigtigt. "Kærlighed kan blive sur og gøre ondt langt ind i sjælen", skyder Sti, gøgleren, ind. "Se bare hvorfor Pol indførte ægteskabsforbuddet", minder Gerr, pensionistmasken, om. "Et forhold bør funderes på gensidig respekt og ikke baseres på, om der er kødelig tiltrækning. Vi mennesker vil altid have følelser, men vi kan lære ikke at lade samfundet lide under det", konkluderer Le, den nuværende lærer. Ali nikker.

Jeres diskussionsklub er en evig kilde til glæde for dig. Et er at efterleve maskepligten, men det at diskutere den er som at motionere.

At røre hjernemusklerne regelmæssigt hjælper med at holde dem stærke. Du nyder jeres udforskning af præmisserne og konsekvenserne af maskepligten og ægteskabsforbuddet. Derfor skar det også så meget dybere, da du fandt ud af, at Am åbenbart forsøger at fælde dig, på hvad end han kan få fat i, der kunne opfattes forkert. Du tror ikke, du har sagt noget, der kunne tolkes i en forkert retning, men hvem kan helt huske det, når diskussionen har været hed? Du bliver nødt til at veje dine ord på en vægtskål, når han er i nærheden, hvilket gør ondt langt ind i sjælen.

Le er nok den eneste, som du rigtig føler, du kan stole på. Du har fundet ud af, at det var hendes argumenter, der overbeviste borgerne til maskeskiftet om, at du måtte få lov til at blive, og i sin generation som vismand – det var under din første maske – støttede hun dig altid. Du ved, at hun sommetider bliver lagt for had af andre af samme grund. Du har sommetider overhørt skældsord som *barbarelsker* og endda *Borhader* brugt om hende. Du forstår ikke, hvordan de kan undgå at se, hvor stort et menneske hun er. Hun er en mønsterborger. Hun er sin

Ali

maske, og du ville ønske, at hun får en vismandsmaske igen, for hun er om nogen kvalificeret.

En af de ting, som du er spændt på at se, hvordan bliver modtaget, er jeres nye kræmmerforbund. Det startede med, at du luftede dine indsigelser om administratormasken overfor diskussionsklubben. Han er en af dem, der mest åbenlyst modarbejder dig ved at smide dine kvitteringer væk og aldrig godkende de formularer, du indleverer. Han opfinder særregler og andre svinkeærinder for at skabe flest mulige problemer. I havde en større diskussion om, hvordan hans handlinger var et udtryk for, at han som individ satte sig over samfundets behov, og det sluttede med, at Le foreslog, at du altid sørgede for at ordne dine ting på lageret sammen med andre, der alligevel var derinde.

Du gik længe og tyggede på den, men til sidst fik du taget dig sammen til at spørge agerbrugeren Ran, om ikke han ville hjælpe dig. Han var straks frisk, og efter lidt overtalelse fik I også håndværkeren Ki, Stis kone, med. I sørger for at koordinere jeres besøg på lageret, så administratormasken ikke har nogen mulighed for at behandle dig anderledes. Du ved ikke helt, om du kan stole på disse to

medlemmer af jeres lille forbund, men du forsøger at overtale dem til at hjælpe dig under det kommende maskeskift med at få styrket Le og dig selv, og måske få gjort noget ved administratormasken.

Du har også en drøm for dig selv. Du tør ikke dele den med nogen, for drømme går let i stykker på den måde. Og specielt, når selv diskussionsklubben ikke er sikker grund længere. Du drømmer om at få en maske, der er mere betydningsfuld. En, der virkelig skal være et eksempel for andre. En på hvis skuldre, samfundets byrde hænger. En, der kan være med til at bringe samfundet længere og højere. For eksempel en lærermaske, der sikrer, at fremtidige generationer holder maskepligten i lige så høj hævd som jer. At fremelske og forme nye borgere. Eller måske en vogtermaske, der uden frygt forsvarer det, der står ham nært? Du kan sikkert trække nogle af dine gamle evner frem igen, så du kunne beskytte samfundet. Det højeste ville selvfølgelig være en vismandsmaske. Direkte at skulle bestemme samfundets kurs og styre det fri af alle skær. Et enormt ansvar og byrde, men også den største ære. En vismandsmaske er

Ali

at tjene sit samfund fuldt ud, og der er ikke noget du hellere vil. Men mulighederne er fjerne, for Le er klart den bedste til lærermasken, vogterne ville flå dig levende, hvis du blev en af dem, og en vismandsmaske ville kræve et mirakel.

Alis masker

13. generation: Kræmmer
14. generation: Kræmmer

Relationer

Nærmeste

Le (lærer)

Lærermasken, der altid har støttet dig. Le er nok det mest oplyste menneske, du kender. Hun er vidende, rationel, objektiv, og hun har stor indsigt i, hvordan det enkelte menneske bør forholde sig til samfundet. I er ikke helt enige, for du er overbevist om, at det enkelte menneske ikke er i stand til at overskue, hvad samfundet har mest brug for, mens Le mener, at det enkelte menneske godt kan

ræsonnere sig frem til, hvad der er bedst at gøre. Med det du ser omkring dig, synes du ikke rigtig, du kan være så idealistisk, men du respekterer Les holdning, for det er jo en smuk tanke.

Venner og bekendte

Sti (gøgler)

En på samme tid glad og sørgmodig mand. Han er gøgler, og selvom du ikke kan lide den maske, så er Sti et positivt bekendtskab. Han er med i diskussionsklubben, men han laver ikke meget andet end at afbryde jer andre for at stille spørgsmål.

Du har en fornemmelse af, at det i høj grad var hans skyld, at agerbrugeren Ran og du fik Ki, hans kone, overtalt til at deltage i jeres forbund. Du finder aldrig morskab i hans gøglerier, for du synes, det er at flirte med følelserne at lave den slags. Du accepterer, at Den Store Bor følte masken nødvendig, men du er i hvert fald ikke en af dem, der har brug for den slags. Du har også en fornemmelse af, at der er følelser bag Stis maske, der truer med at bryde den og vælte ud over det hele. Du har ikke lyst til at være i

Persona

Ali

nærheden, når det sker, og du finder det også svagt, at han ikke formår at styre den slags.

Gerr (pensionistmaske)

Pensionisten, der i mange generationer var lærer. Han tog pensionistmasken ved sidste maskeskift. Han har altid været mentor for Le, og eftersom Le er lidt mentor for dig, så føler du en forbindelse til Gerr, men du er ikke helt sikker på, hvor du har ham. Alderdommen har gjort ham rugende og bidende. Måske er din usikkerhed også affødt af Gerrs benovelse overfor Bor-slægten. Slægten har da gjort uhyre meget for jeres samfund, og du har også den dybeste respekt for Den Store Bor, men du kan ikke lide, at man ophøjer ham til helgen, som Gerr for eksempel gør det. Intet individ burde på den måde hæve sig over samfundet. Under alle omstændigheder er der bestemt ikke gået alderdom i hans hjerne, for han kan stadig levere lynende skarpe indlæg i diskussionsklubben, hvis han har lyst.

Am (vogter)

Han er vogter og medlem af diskussionsklubben, og du mistænker vogterne for at have plantet ham der for at holde øje

med medlemmerne af diskussionsklubben – inklusive dig. Det er ikke engang fordi han er særlig god til at diskutere. Han forsøger altid at trække niveauet ned for at kunne være med. Am er normalt hyggelig og omgængelig i sin opførsel, men du kan godt mærke, at han er lidt påholdende overfor dig. Du forsøger at holde en armslængde til ham, for risikoen for at han er muldvarp, er for stor.

Ki (håndværker)

Ki er Stis kone og en tredjedel af jeres kræmmerforbund. Hun er en meget stille kvinde, og du har svært ved at læse hende. Hun tager troligt med ind på lageret, og hun deltager i jeres møder i forbundet, men hun siger aldrig rigtig noget. Du fornemmer, at tingene ikke helt er, som de skal være med hende, men du vil ikke have noget med det at gøre. Den slags kan de holde for dem selv bag masken.

Ran (agerbruger)

Ran er det tredje og sidste medlem i jeres kræmmerforbund. Han er meget entusiastisk omkring det, hvilket forbløffer dig lidt, for det er ikke sådan, man forventer en agerbruger opfører sig. Du føler faktisk, at Ran træder lidt uden for

Ali

sin maske, men det er dog en petitesse, som så langt opvejes af hans retfærdighedsfølelse, der har fået ham til at blive en del af jeres forbund. Du beholder din reservation overfor ham, for han kan åbenbart ikke helt følge en maske.

Andre

Førstevogtermasken

Du har ikke fanget ham i at bryde reglerne, men der er ingen tvivl om, at han ikke er tilfreds med din herkomst. Det frustrerer dig, at en så højtstående mand ikke kan overkomme sine fordomme og være en sand borger. Du ved heller ikke, om det er på hans ordrer, men du har ikke kunnet undgå at lægge mærke til på dine rejser ud til barbarerne, at mange af de døde efter et vogterangreb er kvinder og børn. Du skal ikke gøre dig klog på vogternes arbejde, men det virker som om, at ofrene ikke ligefrem har udgjort den store trussel. Den bedste barbar er per definition en død barbar, men nedslagtning er på den anden side så meget imod de idealer, der bærer jeres samfund, som noget kan være. Du ville gerne kunne vende dilemmaet i diskussionsklubben, men så længe

Am er der, bliver det næppe til noget.

Administratormasken

Han irriterer et eller andet dybt nede i dig. Han begår efter din mening den største synd et menneske kan begå: At bryde den funktion som ens maske giver en for at lade sine følelser skinne igennem. Kan han ikke se, hvor dybt han er sunket? Du har fundet ud af, at samme generation, som du bankede på paladsets dør, forsømte han en agerbrugermaske så groft, at man blev nødt til at forflytte ham til lageret. Hvad er det, der gør ham så speciel, at han kan overtræde de regler, alle andre lever efter?

Førstevismandsmasken

Du har aldrig fundet ud af, hvordan hun stiller sig til det, at du har en maske, men det betyder heller ikke noget, for hun er om nogen den, der skal efterleve de højeste idealer. Hun holder tale til borgersamlingen, som det forventes, men hun er ikke den store taler. Det er ikke så vigtigt, for hvis man holder øje med, hvad der foregår, kan man se, at hun er en særdeles kompetent leder, der bekymrer sig om sit samfund. En

Ali

sand vismand, som oven i købet er Den Store Bors barnebarn.

Kunstnermasken

Du ved ikke, hvordan du skal tackle denne unge kvinde, som har opsøgt dig nogle gange. Det er jo acceptabelt for en kunstnermaske at søge inspiration forskellige steder, men samtidigt kan du sagtens se forbindelsen gennem Am til vogterne. Men barbarritualer er i hvert fald ikke noget for en ung kvinde.

Ungdomsmasken

Denne unge mand har været med et par gange i jeres diskussionsklub. Han er en af Les dygtigste elever, og det er vist hendes mening, at han skal blive en fast del af jeres diskussionsklub, når han får en rigtig maske. Han virkede rimelig kvik, men følelserne lå tæt på masken, så du vil lige se ham lidt mere an, inden du klapper i dine hænder.

Kræmmeren og maskeskiftet

Butikkerne er lukket på dagen for maskeskiftet, men det er tradition, at der åbner små boder på torvet foran paladset på dagen.

Det ville være oplagt, at kræmmeren åbnede en lille bod, og solgte nogle af sine varer før borgersamlingen. Det er en festdag, og borgerne har fri og er købelystne.

Varerne medbringer du selv som spiller. Det kan være nogle krydderier, træfigurer, smykker eller andre barbarvarer, du kan forestille dig kræmmeren ville sælge. Der vil ikke være penge ingame, men borgerne i samfundet har borgerløn at købe for. I stedet for at karaktererne betaler under scenariet, skriver du dem ned som skyldnere til betaling en anden dag.